

vilegerede Vælgeres Talsmænd og de kongevalgte, som bedst skulde kunne afgøre, hvorledes Grundlovsbestemmelserne for den almindelige Valgret skulde gennemføres. Det er mærkværdigt, at man kan tro, at det er derfra, den rette Forstaelse skulde kunne komme, eller endog at der, derfra skulde kunne gives et frugtbarere Grundlag. Jeg tror, at de Fortolkninger, vi have jet gjort gældende i det andet Ting af vor Grundlov, ere af den Bestaaffenhed, at der ikke kan være noget Haab om, at dette Ting skulde være heldigere i Fortolkningen af Grundlovens § 32. Vi behøve jo blot at se hen paa, hvorledes det er gaaet de Forslag, der ere komne her fra Tinget til det andet Ting angaaende de Forandringer, dette Ting ansaa for ønskelige med Henhyn til Valgmaaden for Landstinget. Den Modtagelse, de have faaet, tror jeg ikke, kan give Forhaabning om, at det skulde lykkes Landstinget at bringe et bedre Grundlag til Veje for Løsningen af dette Spørgsmaal, end der allerede er. Se vi hen til den Stilling, Mindretallet har indtaget over for denne Sag med dets endelige Henvisning til Landstinget, og tillige til den kolige Holdning, den ærede Minister har indtaget over for sit eget Forslag, ere Udsigterne til Forslagets Gennemførelse kun mørke. Men det kan alligevel ikke være andet, end at den Sandhed og Retfærdighed, der ligger i Forslaget, efterhaanden vil bane sig Vej, og at det maa erkendes fra alle Sider, at den Vej, her er anvist, i Virkeligheden er den eneste fremkommelige, og lykkes det saa ikke at faa andet ud af Forhandlingerne i denne Samling — som det jo næsten ser ud til — end et Forslag, som ikke bliver til Lov, vil det dog, tror jeg, nu være klart for alle, hvor Modstanden stal søges imod den Ordning, hvorom alle Parter i 1873—74 syntes at kunne enes som den eneste rigtige Løsning af Grundlovens klare Bud.

Bajer: Jeg har tilladt mig i Forbindelse med 15 andre Medlemmer at stille 2 Vædringsforslag til Lovforslagets § 4. Det vil erindres, at denne Paragraf blev indsat ved Lovforslagets anden Behandling og handler om Arbejdsfrihed for Vælgerne paa Valgdagen. Den gaar ud paa, at paa de Dage, da der foretages Valg til Folketinget eller de samtlige valgberettigede vælge Valgmænd til Landstinget, maa ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere, saaledes at disse derved hindres i at kunne komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemme. Der blev ved anden Behandling

gjort opmærksom paa, at der burde tilføjes en Straffebestemmelse. Det er denne Straffebestemmelse, som nu foreslaas i Vædringsforslaget under Nr. 1, og deraf vil af sig selv følge en lille Vædring i Lovforslagets Titel. Man kan ikke her sige, at det er tilstrækkeligt med den Straffebestemmelse, der findes i Valglovens § 92, og som angaar det Tilfælde, at nogen viser Forsømmelighed i Udførelsen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, thi det er et ganske andet Omraade, der er Tale om i Valgloven. Ikke heller vil Straffelovens § 113 ret vel kunne gøre Fyldest her, thi den har dog mere grove Forsejler for Dje, idet den angaar den, som ved Vold eller Trusler om Vold antaster Valgriheden, vil hindre nogen i at udøve sin Valgret o. s. v.; den angaar altsaa Valgtryk i groveste Forstand. Man har troet nærmest at burde affatte dette Supplement saaledes, at man retter sig efter, hvad der staar i det i Fjor udkomne Tillæg til Helligdagsloven i § 5, og det er nærmest de Bestemmelser, som foreslaas her af de 16 Forslagsstillere, idet der foreslaas, at Overtrædelse af, hvad der nu staar i Lovforslagets § 4, straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. samt en Tillæggsbøde af 5 Kr. for enhver Arbejder, der i Strid med ovennævnte Bestemmelse hindres i at udøve sin Valgret. Jeg ved, at der muligvis vil blive indvendt, at Bestemmelsen kunde forhindre en Husbond i at bruge sit Tjende, men denne Indvending vil jeg straks paa Forhaand imødegaa, thi de, som staa i privat Tjenesteforhold, have jo ikke Valgret, medmindre de have egen Husstand. Jeg tror derfor ikke, at denne Indvending har noget videre for sig. Jeg takker den ærede Ordfører, fordi han meddelte, at Udvalget havde stillet sig velvilligt til dette Forslag, og jeg haaber med ham, at dette Vædringsforslag ikke stal berede Lovforslaget videre Vanskelighed paa dets Vej; selv om Loven skulde støde paa andre Vanskeligheder, tror jeg dog, at det er godt, at Folketinget har vist, at det alvorlig ønsker at hævde Arbejdernes Frihed paa Valgdagen.

Gad: Hvad de foreliggende Vædringsforslag angaa, stal jeg tillade mig paa Mindretallets Vegne at udtale, at vi ere enige med Flertallet deri, at den ny § 4 i Grunden ikke hører hjemme i Loven. Vi skønne derfor heller ikke, at der er nogen Grund for os til at stemme hverfen for Vædringsforslaget under Nr. 1 eller Vædringsforslaget under Nr. 2, saa meget mere som vi derved, i alle Tilfælde indirekte, vilde tilkendegive, at vi sluttede os